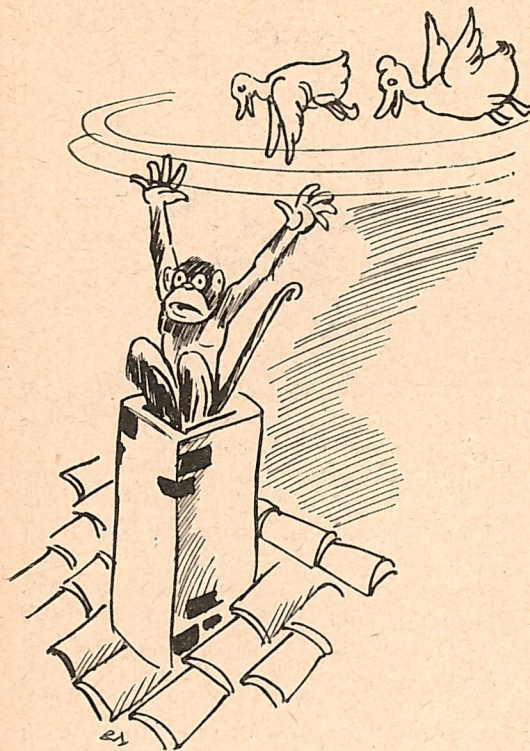

изведнажъ се съвзе, показа главата си надъ водата и почна да цапа весело:

— Брей, че хубава вода! Ще ми извади всичките бълхи!

Тъкмо въ туй време вратата се отвори, и на прага застана домашната помощница Тодора. Тя изгледа Топшка приятелски и рече:

— Мило кино момче, къде се бѣше загубило? Цѣль день съмъ те търсила по улиците. Уплашила се бѣхъ, да не те е прегазилъ нѣкой трамвай.

И като го насапуни, Тодора го изкжпа хубаво, заведе го въ градината да съхне на слънце и му донесе една порѣзаница, намазана съ мармеладъ. Топшко се изтегна на затоплената трева, захапа сладко порѣзаницата и рече:

— Никога нѣма да сложа патешко месо въ устата си!

А. Каралийчевъ

Зайци дългоухи,
съ вирнати мустаци,
бѣгагъ и се кригъгъ
въ гжститѣ шумаци.
После пакъ ударятъ
право презъ полето,

нейде шушне нѣщо,
трепне имъ сърдцето.
Презъ глава въ тревата
тѣ се запремѣгъгъ,
зелките узрѣли

радостно пресмѣгъгъ.
И се утешаватъ,
че презъ тая зима
лесно ще имъ бжде, —
нѣма гладъ да има.

Георги Караивановъ